

forhold til genoprettelse af Fiil Sø som det, der ligger i det her beslutningsforslag, naturligvis er velkomne og ikke skal forhindres af, at vi nu har lavet en konkret udformning af det her forslag.

Jeg forstår det jo på den måde, at såvel miljøministeren som vel i virkeligheden alle partier i Folketinget har den grundopfattelse, at hvis der kunne laves et eller andet fornuftigt projekt, hvor de økonomiske udgifter for staten blev lidt mere overkommelige, end Enhedslisten har skitseret det, kunne det være en god og positiv ting.

Det synes jeg sådan set er en meget god konklusion i dag for de mennesker, som har en interesse i det, hvad enten det er fonde, som har særlige interesser i miljøområdet og naturgenopretning, eller det er lokale interesser, som jo kan være ganske forskellige, både mennesker, som primært interesserer sig for natur og miljø, og mennesker, som interesserer sig for andre og måske i det lange løb mere fornuftige erhvervs-mæssige udnyttelser af de muligheder, der ligger omkring Fiil Sø.

For sandheden er jo, at det at dyrke landbrug på det her jordområde ikke er nogen fantastisk givtig forretning, og man kan sige, at hvis det ikke var, fordi der var landbrugsstøtte i Danmark, ville det med sikkerhed være en direkte underskudsforretning, og det skal man selvfølgelig tage udgangspunkt i.

Så kan man selvfølgelig godt diskutere metoden med at fremlægge et beslutningsforslag om et konkret område. Nu er det mit indtryk, at når man snakker om, hvordan man finder ud af, hvor nationalparkerne i Danmark skal ligge, kan det godt være, at man siger, at det sker ud fra en helhedsvurdering, og at man kigger på hele landet og ser, hvor man kan få mest ud af det, men jeg synes nu nok, at jeg, da jeg stillede nogle spørgsmål til, hvordan man var nået frem til præcis den prioritering af, hvor nationalparkerne skulle komme først, undertiden fik nogle svar, der antydede, at der kunne være andre ting, der spillede ind, end lige hvor det var, man fik allermest for pengene, og hvor det passede bedst ind i helheden. Jeg ved ikke, hvilke andre ting det var, der spillede ind, men et eller andet var der nu nok.

Det er bare for at sige, at man jo kan bruge forskellige metoder til at opnå at få sat politisk fokus på en sag, og det er klart, at når Enhedslisten i den her sammenhæng benytter sig af det at komme med et beslutningsforslag, er det for at skubbe på en debat, og det synes jeg sådan set er lykkedes ganske godt.

Det hænger selvfølgelig også sammen med, som hr. Steen Gade fra SF så rigtigt sagde, at det nu er et tidspunkt, hvor der kan gøres noget, fordi de, som ejer det her område, åbenbart ikke betragter det som nogen særlig stor guldgrube at drive landbrug i det område – og det tror jeg de har ret i – og altså er indstillet på at sælge. Så kan man sige, at det kan blive solgt til nogle, som har nogle ambitioner, nogle forhåbninger og nogle forventninger til området, som kan være til gavn for en genopretning, eller det kan blive solgt til andre, hvor det får den modsatte konsekvens. Og der er det selvfølgelig ikke lige gyldigt, at miljøministeren tilkendegiver, at man i hvert fald vil se positivt på at indgå i et samarbejde om det her.

Jeg skal ikke, når nu stemningen i al væsentlighed er positiv over for forslaget, fortabe mig meget i miljømilliarden, men jeg vil bare sige, at det jo er en smart måde at synliggøre på, at man gør en indsats – for nu at sige det positivt – nemlig at man sørger for hvert år at kunne have 250 mio. kr., som man hele tiden kan beskrive som nye penge. Det er jo sådan set meget smart fundet på, vil jeg vedkende mig, og jeg tror såmænd, at kommende regeringer vil være tilbøjelige til at benytte samme metode i fremtiden, selv om de nu skælder ud over det og siger, at det er spin og fup. Det synes jeg ikke man skal fortabe sig i, jeg synes, at bare vi alle sammen godt ved, hvordan det er skruet sammen, er det jo ikke så alvorligt.

Jeg vil i øvrigt sige i forlængelse af det, at når vi har fremsat det her forslag, er det bl.a., fordi der er den aktuelle mulighed, som vi blev opmærksomme på, og som jo gjorde, at vi syntes, at det havde andet end sådan historisk interesse at finpudse et forslag, som vi lavede for nogle år siden og fremsatte der, og hvor der sådan set var klare afvisninger af det, bl.a. fordi det af en række forskellige grunde ikke var særlig realistisk. Det er også sådan, at hvis man kigger på den lokale planlægning, altså i regionplanen for Ribe Amt, ser man, at Fiil Sø var udlagt som internationalt beskyttelsesområde og som landbrugsområde med naturinteresser, og det er også på en række områder omfattet af nogle EU-beskyttelsesforanstaltninger. Så der er altså tale om et naturområde, som helt givet på en række områder giver nogle gevinster, også selv om det måske er meget begrænset, hvor meget udledning man kan få reduceret. Men der er altså nogle klare gevinster.